

சேவலும் பூனையும்

- En fortelling fra Litauen

Tamil/Norsk-
Bokmål

Hanen og katten

– en fortelling fra Litauen

முன்னொரு காலத்தில் பெரிய காடு ஒன்று லிதுவேனியன் எனும் நாட்டில் இருந்தது. அக் காட்டில் ஒரு சிறிய மரத்தாலான வீட்டில் ஒரு சேவலும் ஒரு பூனையும் வசித்து வந்தன. இவை இரண்டும் மிக நெருங்கிய நண்பர்கள். ஒருவரை ஒருவர் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டனர்.

Det var en gang en katt og en hane som bodde sammen i et lite trehus i en stor skog i Litauen. De var bestevenner og passet godt på hverandre.

ஒரு நாள் பூனை வேட்டையாட வெளியே செல்லும் போது சேவலிடம் “கதவைத் திறக்க வேண்டாம், அதிலும் நரிக்குத் திறக்கவே கூடாது” எனக் கூறியது. சேவலும் ஒப்புக்கொண்டது.

En dag skulle katten ut på jakt og sa til hanen: «Ikke åpne døra for noen, i hvert fall ikke for reven!» Hanen lovte å gjøre som katten sa.

பூனையும் சேவலும் படுத்து “ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்” என்று குறட்டை விட்டு தூங்கின.

Katten dro av gårde. Hanen gikk og la seg og sovnet og «zzzzzzzzzz».

“டக் டக்” எனச் சத்தம் கேட்டு சேவல் திடுக்கிட்டு கண் விழித்தது

«Bank, bank!» Hanen skvatt!

சேவல் கதவிற்கு அருகில் சென்று “யாரது” என்று கேட்டது.” “அது நான் நரி தயவு செய்து கதவைத் திறக்கின்றாயா?” என்றது. சேவலிற்கு பூனை கூறியது நினைவிற்கு வந்தது.”தயவு செய்து கதவைத்திற நான் குளிரால் நடுங்குகிறேன்”; எனக் கூறிய நரி நடுங்கியவாறே அழத் தொடங்கியது. பாவம் நரி என நினைத்த சேவல் கதவைத் திறந்தது.

Han gikk til døra og spurte: «Hvem er det?» «Det er meg, reven! Vær så snill, åpne opp døra!» Men hanen husket hva katten hadde sagt og åpnet ikke opp. «Vær så snill, jeg fryser, » gråt reven mens hun sto og skalv. «Stakkars reven» tenkte hanen og åpnet døra.

உள்ளே நுளைந்த நரி சேவலைக் கௌவிக் கொண்டு தனது வீட்டை நோக்கி ஓட்டம் பிடித்தது.

Da hoppet reven på hanen, tok ham i potene sine og løp av gårde mot huset sitt.

“உதவி உதவி பூனையாரே உதவி” எனச் சேவல் கத்தியது.

«Hjelp, hjelp! Pusekatt! Hjelp!» skrek hanen.

பூனை கிட்டடியில் நின்றதால் சேவல் கத்தியது கேட்டது. பூனை தன்னால் முடிந்தவரை வேகமாக ஓடி வந்தது.

Katten var ikke så langt unna og hørte at hanen ropte. Da løp katten alt hun kunne bort til hanen.

பூனை நரியின் கூட்டைப் பிரித்து சேவலை வெளியே எடுத்துது. நரி காட்டுக்குள் வேகமாக ஓடி ஒளித்துக் கொண்டது.

Katten fant reven og grep fatt i den stakkars hanen og fikk ham løs fra revens poter.

“நான் சொன்னதை நீ ஏன்
கேட்கவில்லை”? எனக்
கோபத்தோடு நரி கேட்டது.
சேவல் மன்னியுங்கள், இனிமேல்
தான் கதவைத் திறக்க மாட்டேன்
என்றும் கூறியது.

Reven løp vekk så fort hun kunne og
forsvant dypt inni skogen.
«Hvorfor hørte du ikke på
meg?!» spurte katten sint. Hanen sa
unnskyld og lovte: "Kors på halsen,
jeg skal aldri mer åpne døra for reven".

வேறொரு நாள் பூனை வேட்டைக்குப் போகும் போது யார் வந்து தட்டினாலும் கதவைத் திறக்காதே என்று கூறியது. சேவலும் ஒப்புக் கொண்டது.

En annen dag skulle katten ut på jakt igjen. Igjen ba hun hanen om ikke å åpne døra for noen. Hanen lovte nok en gang å gjøre som katten sa.

டக் டக்!சேவல் கதவிற்கு அருகில் சென்று
“யாரது” என்று கேட்டது. நரி மீண்டும்
சேவலைப் பிடிக்க எண்ணியது.
நரி மீண்டும் அழத் தொடங்கியது.
சேவல் கதவைத் திறந்தது. நரி மீண்டும்
சேவலைப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடத்
தொடங்கியது. "உதவி உதவி"

«Bank, bank!» «Hvem er det som banker på
døra?» spurte hanen. Igjen var det reven som
ville inn. Igjen begynte reven å gråte, og igjen
åpnet hanen døra.

“உதவி உதவி பூனையாரே
உதவி” எனச் சேவல்
கத்தியது.

Igjen fanget reven hanen og løp
av sted, og igjen ropte hanen:
«Hjelp, hjelp!»
«Hjelp, hjelp! Pusekatt! Hjelp!»
Men denne gangen var katten
langt unna og hørte ikke hanen
rope.

இம்முறை பூனை தொலைவாகச் சென்றதால் சேவல் கத்தியது கேட்கவில்லை. அதனால் நரி சேவலைத் தனது பிள்ளைகளிடம் கொண்டு சென்று கூட்டில் அடைத்தது.

Dermed tok reven hanen med seg og løp hjem til ungene sine og låste hanen inn i en bod.

மாலையானதும் வீடு சென்ற பூனை கதவு திறந்து இருப்பதைக் கண்டது.

Om kvelden da katten kom hjem, så hun at døra sto oppe.

வீடெல்லாம் தாறுமாறாக
கிடப்பதுடன் சேவலின் இறகுகளும்
உதிர்ந்து கிடப்பதையும் கண்டது.
“நரியே” எனக் கூறியவாறு பற்களை
நறுமிக் கொண்டது.

Huset var rotete og hanens fjær lå
strødd over alt. «Reven!» sa katten sint
og bet tennene sammen. Katten viste
fram klørne sine. Hun tok frem et
balltre, tok på seg gummistøvler...

பூனை தனது நகங்களை தீட்டிக் கொண்டது. ஒரு பந்தடிக்கும் மட்டையை எடுத்தது. காலணியை அணிந்து கொண்டது வேகமாக காட்டுக்குள் நடந்து சென்றது.

... og begynte å gå med raske skritt gjennom skogen.

பூனை நட நடவென நடந்து நரியின் குகையருகே வந்தது.

Hun gikk og gikk, helt til hun kom frem til revens hi.

கம்பிகளுக்குப் பின்னால் சேவல்
பயத்துடன் இருக்க நரிக்குட்டிகள்
கொதிக்கும் நீரைச் சுற்றி
நடனமாடிக் கொண்டிருந்தன.
"கோழிச்சூப்பு கோழிச்சூப்பு" என
ஆரவாரமிட்டன. நரி கோழி
இறைச்சியைப் போட்டு சூப்பு
காய்ச்சம் மட்டும் அவர்களால்
பொறுக்க முடியவில்லை.

Inne i hiet, bak gitteret på boden, satt
hanen redd og så på revungene som danset
rundt gryta med kokende vann.
«Hanesuppe! Hurra, hurra!» ropte de og
ventet utålmodig på at reven skulle
lage suppe med hanekjøtt til dem.

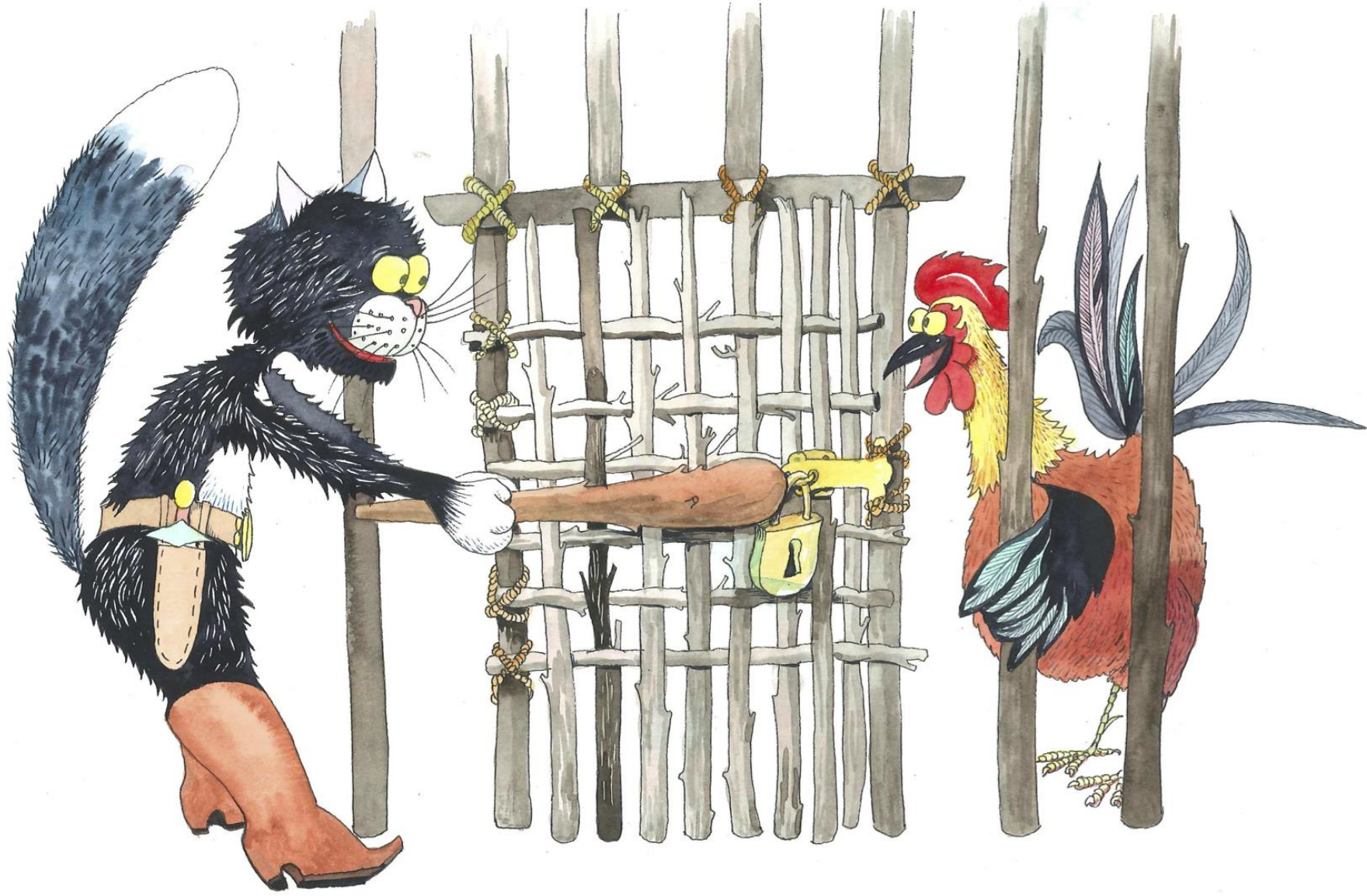
திடீரென கதவை பந்தடிக்கும் மட்டையால் உடைத்துக் கொண்டு உள்ளே வந்த பூனை நரிக்குட்டிகளையும் நரியையும் துரத்தியது.

Plutselig brøt noen opp døra med et balltre! Det var katten som braste inn i hiet...

அவையும் பயத்தில் ஒவ்வொரு பக்கமாகப் பிரிந்து காட்டிற்குள் ஓடிமறைந்தன.

...og jaget både reven og ungene hennes. Forskrekket løp de til hver sin kant og forsvant dypt inn i skogen.

பூனை மட்டையால் கூட்டின் கதவை மீண்டும் உடைத்து சேவலை வெளியே விட்டது. பின்பு இருவருமாக வீடு சென்றனர்.

Da tok katten fram balltreet igjen og knuste døra til boden og slapp hanen fri.

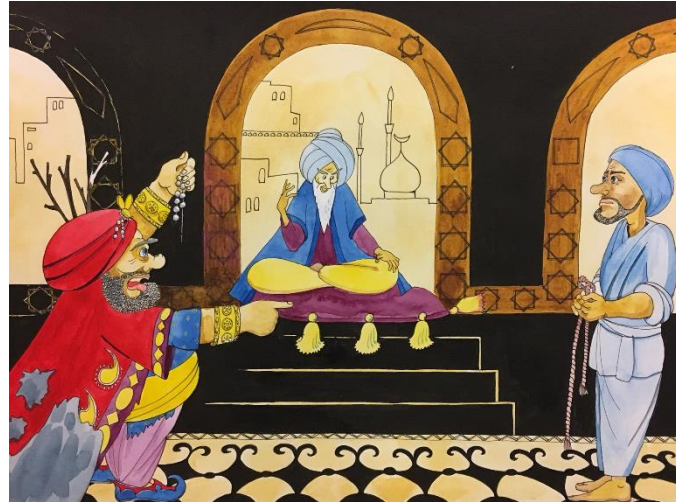
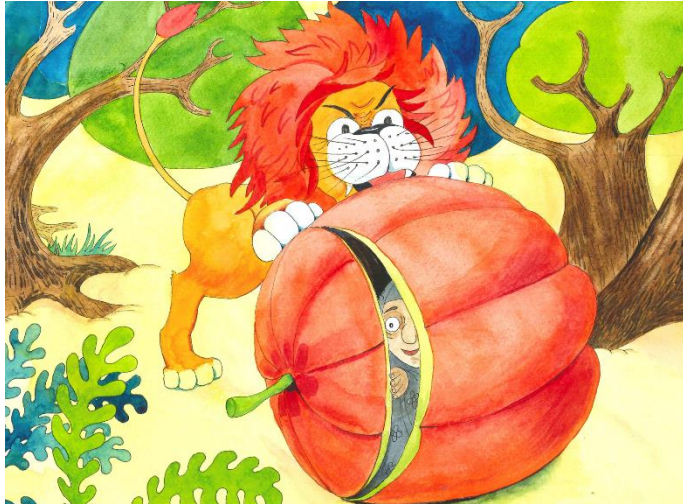
அன்றிலிருந்து இன்றுவரை யாரும்
நரியையும் அதன் குட்டிகளையும்
காணவில்லை. நரியும் சேவலைப்
பிடிப்பதற்கோ பூனைக்கு அருகில்
வருவதற்கோ நினைத்துக் கூடப்
பார்த்ததில்லை.

Så dro de hjem sammen.

கதையும் முடிந்தது விடி வெள்ளியும் வந்தது.

Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova